

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011663
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114011663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. M., nar. XX. J. XXXX v G., trvale bytom G., H. XX, trestne stíhanému pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného I. M. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 28. februára 2017, č. k. 2T 105/2014-232, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. novembra 2017 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28. februára 2017, č. k. 2T 105/2014-232 bol obžalovaný I. M. uznaný za vinného v skutku označenom ako bod 1/ zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a v skutku pod bodom 2/ zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k §212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tých skutkových základoch, že:

„v bode 1/ dňa 27. júla 2012 v Trnave na ul. F. Urbánka 9 v predajni spoločnosti Shark computers uzatvoril so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, úverovú zmluvu č. 1074574266 na nákup výpočtovej techniky notebook zn. ASUS S3199V v predajnej cene 899,- € a pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 300,98,- € a uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti KOHI, s.r.o., Gucmanova 2, Leopoldov, s čistým mesačným príjmom vo výške 610,- €, pričom tam nikdy nepracoval a neuhradil okrem akontácie ani jednu dohodnutú mesačnú splátku, čím svojím konaním spôsobil spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, škodu vo výške 702,30,- €. v bode 2/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode (s medzičasom odsúdeným F. X., nar. XX.XX.XXXX) dňa 17. januára 2014 v čase 9.00 h v Trnave na železničnej stanici v objekte bývalého rušňového depa - v montážnej hale za pomoci prinesenej pílkou na železo odcudzili pozinkované potrubie v celkovej dĺžke 34 m o priemere 6 cm a hrúbky 0,5 cm “2 „, col z vodovodného žľabu, čím svojím konaním spôsobili poškodenú spoločnosť Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Bratislava, Rožňavská 1, škodu vo výške 371,28,- €, napriek tomu, že I. M. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. OT/30/2013 zo dňa 04.02.2013, právoplatným dňom vydania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.“ Za skutok v bode 1/ mu okresný súd podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h, písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd I. stupňa obžalovaného na výkon tohto súhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za skutok v bode 2/ okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložil (samostatný) trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) súd I. stupňa uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12 škodu vo výške 768,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa poškodenú stranu Železničnú spoločnosť Slovensko a.s., Bratislava, Rožňavská 1, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 232 - 237 spisu nasledovne:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava pod sp. zn. 2Pv 945/13-2207 podal dňa 18.08.2014 podľa 234 ods.1 Tr. por. obžalobu na obžalovaných I. M. a F. X., v bode 1. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, a v bode 2. pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20 k §212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Okresný súd vydal dňa 28.08.2014 pod sp. zn. 2T/105/2014 trestný rozkaz, ktorým uložil obžalovanému I. M. za skutok v bode 1/ podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h, m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky a štyri mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/30/2013 zo dňa 04.02.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok v bode 2/ podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému I. M. uložil trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ Obžalovanému F. X. uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že obvinení I. M. a F. X. sú povinní uhradiť poškodenej strane Železničná spoločnosť Slovensko a.s., Bratislava, Rožňavská 1, škodu vo výške 371,28,- Eur. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému I. M. uložil povinnosť uhradiť poškodenej strane Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, škodu vo výške 702,30,- Eur.

Proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný I. M. odpor. Obžalovaný F. X. opravný prostriedok nepodal (vo vzťahu k nemu je trestný rozkaz právoplatný).

Súd I. stupňa vo veci nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného I. M., ktorý urobil vo veci vyhlásenie, ďalej sa oboznámil s reláciami na obžalovaného a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaný I. M. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonom poučení urobil v zmysle ustanovenia § 257 ods.1 Tr. por. vyhlásenie, keď uviedol, že je vinný zo spáchania skutkov pod bodom 1/ a 2/ uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 2Pv 945/13-2207 zo dňa 14.08.2014. Po vyhlásení tohto obžalovaného o vine, zodpovedaním na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c) d), f), g) a h) Tr. por. a vyjadrení prokurátora, že súhlasí s prijatím vyhlásenia obžalovaného o vine, súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. s prihliadnutím na § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného I. M. ku skutkom uvedených vo výroku rozsudku súdu I. stupňa prijal, pričom rozhodol, že dokazovanie čo do viny (súd I. stupňa) nevykoná, keďže obžalovaný priznal spáchanie skutkov, avšak (súd I. stupňa) vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd I. stupňa vychádzal z pripojených listinných dôkazov, z ktorých zistil, že obžalovaný má v registri trestov 4 záznamy, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/30/2013 zo dňa 04.02.2013, právoplatným dňa 04.02.2013, podľa § 212 ods.3 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, vo výkone trestu odňatia slobody bol naposledy pred spáchaním skutku na základe rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/3/2011 zo dňa 17.02.2011, v trvaní 3 mesiace, po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, trest vykonal dňa 30.06.2012, priestupkovo bol prejednávaný 4 krát, viackrát za porušenie VZN/25/134/321 mesta Trnava o dodržiavaní čistoty a poriadku a raz za priestupok proti majetku, z vyjadrenia ÚPSVaR Trnava vyplýva, že obžalovaný nie je a ani nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Trnava.

Podľa § 222 ods.1 Tr. zák. kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 212 ods.1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods.3 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd I. stupňa riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. Zohľadnil pritom spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na povahu predmetnej trestnej činnosti a možnosť nápravy obžalovaného svoj výchovný a preventívny účel splní:

- za skutok uvedený pod bode 1/ represívny súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/30/2013 zo dňa 04.02.2013, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a teda trest pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a

- za skutok uvedený v bode 2/ taktiež trest spojený s odňatím slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní šesť mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest považoval súd I. stupňa za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako i v súlade s požiadavkami generálnej aj individuálnej prevencie.

Pokiaľ ide o náhradu škody vo vzťahu ku skutku v bode I./ si poškodená spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12 riadne a včas v rámci vyšetrovania uplatnila svoj nárok na náhradu škody vo výške 768,- Eur. Obžalovaný súhlasil s uplatnenou škodou, preto súd I. stupňa nemal pochybnosti o zaviazaní obžalovaného v zmysle § 287 ods.1 Tr. por. na náhradu škody poškodenej tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Vo vzťahu ku skutku v bode II./ si poškodená Železničná spoločnosť Slovensko a. s., Bratislava, Rožňavská 1 taktiež riadne a včas v rámci vyšetrovania uplatnila svoj nárok na náhradu škody vo výške 371,28 Eur. Obžalovaný rovnako súhlasil s uplatnenou škodou, no vzhľadom k tomu, že súd I. stupňa pri rozhodovaní o povinnosti (obvineného) nahradiť poškodenému škodu spôsobenú trestným činom je povinný použiť všetky príslušné hmotnoprávne predpisy občianskeho práva a v predmetnej veci bol (už medzičasom) trestným rozkazom právoplatne odsúdený spolupáchatel' predmetnej trestnej činnosti, takéto dokazovanie (a to najmä v otázke preukázania miery zavinenia) by presiahlo rámec trestného konania, predžilo by ho, a preto súd I. stupňa tohto poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal v zmysle ustanovenia § 288 ods.1 Tr. por. na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote (písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 6. marca 2017) odvolanie obžalovaný I. M., pričom na samotnom hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. februára 2017 sa pri úkone prítomní prokurátor okresnej prokuratúry voči rozsudku do zápisnice nevyjadril.

Z písomných dôvodov odvolania vypracovaných obžalovaným v rozsahu č. I. 229 spisu vyplýva len to, že obžalovaný uložený trest považuje za neprimerane prísny a namieta jeho výšku (výmeru). Poukázal na svoje priznanie sa k spáchaniu celej žalovanej trestnej činnosti, predsavzatie uhradiť poškodeným stranám spoločne so svojimi spolubrigádujúcimi bratmi spôsobené škody. Domáhal sa uloženia iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, s tým, že v budúcnosti sa už žiadnej trestnej činnosti nedopustí.

Okresný prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Vyslovil právny názor, že napadnutý rozsudok je vo všetkých svojich výrokoch preskúmateľný a správny. Pokiaľ je odvolaním napadnutý len výrok o uloženom treste, v rámci postupu konania okresný súd zohľadnil všetky potrebné kritéria pre správne závery o druhu a

výmere uloženého trestu a taktiež o spôsobe jeho výkonu. Rovnako za zákonné považoval i oba výroky prezentujúce závery okresného súdu o tzv. adhéznom konaní.

Obžalovaný I. M. sa, napriek riadne a včas oznámenému termínu konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, tohto procesného úkonu nezúčastnil a svoju neúčasť zákonom predpísaným spôsobom neospravedlnil. Odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 293 ods. 5 Tr. por., aplikujúc i ustanovenie § 293 ods. 8 Tr. por., vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Jeho, v odvolacom konaní zvolená obhajkyňa JUDr. Barbora Petrovič navrhla odvolaciemu súdu, aby podanému odvolaniu obžalovaného vyhovel a uložil mu čím najmiernejší trest. Od spáchania súdnej trestnej činnosti sa takmer štyri roky nedopustil inej trestnej činnosti a tej posudzovanej z mladíckej nerozvážnosti. Spôsobenú škodu chce uhradiť a preto pracuje.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného I. M. nie je dôvodné.

Okresný súd Trnava predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 28. februára 2017 všetky dôkazy (vrátane oboznámenia spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/30/2013 o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného I. Salaya, nevyhnutnému pre potrebu posúdenia otázky súvisiacej s ukladaním súhrnného trestu) potrebné pre zákonné a spravodlivé meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie oboch skutkov uvedených v obžalobe, na otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno, na návrh prokurátora a obhajcu konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania oboch skutkov, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonaná zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa dostatočne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného i spisy o jeho prechádzajúcich odsúdeniach a preskúmateľne v konečnom dôsledku vyhodnotil, na základe čoho dospel k ustáleniu rozsahu príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, k vyhodnoteniu ich vzájomnému pomeru, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolnosti plynúce z ustanovení § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 , § 42 ods. 1 Tr. zák.

V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer týchto poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je verifikovaný v súlade s dokazovaním a tieto závery si v rozsahu dôvodov okresného súdu uvedených na č. l. 236 - 237 spisu plne osvojuje.

Okresný súd taktiež postupoval vo svojej podstate správne, keď obžalovanému I. M. vo vzťahu k právoplatnému rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/30/2013 zo dňa 4. februára 2013 za skutok uvedený v bode 1/ uložil podľa zásad obsiahnutých v ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody, a to podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. v celkovej výmere osemnásť mesiacov nepodmienečne (sankcia je v tejto súvislosti stanovená Trestným zákonom na trest od 12 do 60 mesiacov odňatia slobody a v posudzovanom konaní bola obžalovanému I. M. ukladaná za dva trestné činy, t. j. aj za skutok zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/30/2013 zo dňa 4. februára 2013, kde mu bol pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov). Keďže v osobe obžalovaného (4x súdne trestaný v súčasnom veku iba 24 rokov) sa jedná o špeciálneho recidivistu v páchaní trestnej činnosti tzv. majetkovej povahy, je uložený trest skôr mierny ako prísny, avšak z dôvodu nedostatku odvolania podaného v neprospech obžalovaného zo strany prokurátora nebolo možné obžalovanému uložiť prísnejší trest. Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Rovnako správny je i výrok založený na ustanovení § 42 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu, keď naznačený postup si vyžadoval zrušenie výroku o uloženom treste ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd nepochybil, keď obžalovanému I. M. vo vzťahu ku skutku v bode 2/ uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. samostatný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, čo adekvátne odôvodnil (v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný

trestný čin). O výmere sankcie uloženej na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby aj v tomto prípade platí to isté, čo o sankcii viažucej sa k ukladaniu súhrnného trestu.

K odvolacej námietke obžalovaného je potrebné uviesť len toľko, že je absolútne nedôvodná. V jeho osobe sa jedná o špeciálneho recidivistu tzv. majetkovej trestnej činnosti, v predmetnom konaní mu bol ukladaný jednak súhrnný a jednak samostatný trest za tri trestné činy a ani odvolací súd nezistil splnenie podmienok predpokladajúcich zmiernenie sankcií, ktoré mu mimochodom boli ukladané v podstate na dolných hraniciach oboch posudzovaných trestných sadziieb.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa uložil obžalovanému I. M. povinnosť nahradiť poškodenej strane Consumer Finance Holding a. s. so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12 škodu vo výške 768,- Eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu Železničnú spoločnosť Slovensko a.s., Bratislava, Rožňavská 1, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Obžalovaný podaným odvolaním nenamietal ani jeden z výrokov pojednávajúce o tzv. adhéznom konaní a na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom I. stupňa nepredniesol žiadne výhrady ani námietky voči uplatneným nárokom jednotlivých poškodených na náhradu škody čo do základov i čo do výšky škôd.

Výrok podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je zákonný, správny, majúci oporu vo vykonanom dokazovaní a naviac nebol napadnutý odvolaním žiadnej z oprávnených procesných strán.

Iná je situácia ohľadne postupu okresného súdu podľa § 288 ods. 1 Tr. por. Podľa zistení a právneho názoru odvolacieho súdu mal v preskúmanom tzv. adhéznom konaní súd I. stupňa uložiť obžalovanému I. M. povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenej strane Železničná spoločnosť Slovensko a.s., Bratislava, Rožňavská 1 škodu v uplatnenej (a obžalovaným I. M. opakovane uznanej) výške 371,28,- Eur, a to spoločne a nerozdielne s t. č. už právoplatne odsúdeným F. X. (čo bolo napokon právoplatne deklarované vyššie citovaným trestným rozkazom zo dňa 28. augusta 2014 (veď predsa išlo o spoločné protiprávne konanie oboch spolupáchateľov prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.). Odvolaciemu súdu nie je vonkoncom zrejmé, aké prípadné ďalšie dokazovanie mal súd I. stupňa na myslí a čo také by malo predstavovať „dokazovanie najmä v otázke preukázania miery zavinenia (spolupáchateľov)“ a konkrétne čím by dokazovanie mohlo a malo presiahnuť rámec trestného konania a predĺžiť ho. Ani v tomto prípade v predmetných súvislostiach odvolací súd nemal titul na úpravu (reparovanie) chybného výroku prvostupňového rozsudku, a tak nebol oprávnený „pohoršiť“ obžalovanému za situácie, že v jeho neprospech poškodená strana Železničná spoločnosť Slovensko a. s. nepodala odvolanie, nedomáhajúc sa v predpísanom konaní reparovania chybného výroku.

Na margo časti záverečného návrhu obhajkyne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vo vzťahu k adhéznemu konaniu krajský súd iba dodáva, že obžalovaný mohol škodu od spáchania skutku už v minulosti (dávno pred odvolacím konaním) nahradiť.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného I. M., podané vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.